

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 15 listopada 2005 r. w sprawie COMP/M.3986 Gas Natural przeciwko Endesa

Zarzuty i główne argumenty

Celem skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2005 r. uznającej, że publiczna oferta nabycia ogłoszona przez Gas Natural SDG, S.A w dniu 5 września 2005 r. z zamiarem nabycia 100 % udziałów w Endesa S.A. nie stanowi koncentracji o wymiarze wspólnotowym.

Tytułem wstępnym skarżąca zarzuca popełnienie licznych uchybień proceduralnych. W tym względzie, po pierwsze, twierdzi ona, że zaskarżona decyzja powinna być zostać wydana przed wydaniem decyzji dotyczącej wniosku o odesłanie przewidzianego w art. 22 rozporządzenia o koncentracjach, biorąc pod uwagę, iż z brzmienia tego przepisu wynika, że decyzje dotyczące takich wniosków powinny dotyczyć koncentracji, które nie przekraczają progów ustanowionych w regulacji lub regulacjach krajowych i które nie mają wymiaru wspólnotowego.

Po drugie, skarżąca zarzuca Komisji brak przejrzystości przeprowadzonego postępowania oraz wynikające z tego faktu naruszenie jej prawa do obrony.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja powinna była zwrócić się o zawieszenie postępowania krajowego toczącego się równoległe przed władzami krajowymi. Skarżąca jest zdania, że brak jakiegokolwiek wniosku w tym zakresie stanowi poważne uchybienie proceduralne z punktu widzenia podstawowych zasad rządzących systemem kontroli koncentracji.

W odniesieniu do istoty sprawy skarżąca zarzuca naruszenie pewnych artykułów rozporządzenia (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ oraz wystąpienie oczywistych błędów w ocenie. W pierwszej kolejności twierdzi ona zatem, że decyzja stoi w sprzeczności z ustanowionymi w rozporządzeniu o koncentracjach przepisami dotyczącymi kompetencji, ponieważ zmierza ona do przesunięcia na Endesę ciężaru dowodu w zakresie określenia wspólnotowego wymiaru koncentracji, co jest oczywiście niezgodne z bezwzględny charakterem przepisów ustanawiających wyłączne kompetencje Komisji.

Skarżąca twierdzi następnie, że nie uwzględniając skonsolidowanych sprawozdań finansowych Endesy za ostatni rok księgowy, prawidłowo sporządzonych zgodnie ze wspólnotowymi normami dotyczącymi księgowości, obowiązującymi w momencie koncentracji (NIC/NIIF), Komisja naruszyła art. 5

rozporządzenia o koncentracjach, odstępując od swej dotychczasowej praktyki i naruszając zasady zawarte w komunikacie w sprawie obliczania obrotu.

Skarżąca dodaje, że — w zakresie dotyczącym korekt rozpatrywanych w decyzji z punktu widzenia komunikatu w sprawie obliczania obrotu — wiele z tych korekt zostało dokonanych w ramach ścisłego stosowania obowiązujących przepisów wspólnotowych dotyczących księgowości i nie należy ich niesłusznie utożsamiać z korektami dokonywanymi na podstawie art. 5 rozporządzenia o koncentracjach. W każdym razie wszystkie korekty rozpatrywane w decyzji powinny być zostać uznane, gdyż ich celem jest określenie rzeczywistej wartości finansowej przedsiębiorstw stanowiących przedmiot koncentracji.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że decyzja błędnie określa wyłączne kompetencje Komisji, a zatem narusza zasadę pewności prawa i zagraża jednolitemu stosowaniu rozporządzenia o koncentracjach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2005 — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-418/05)

(2006/C 22/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Investire Partecipazioni S.p.A.(Włochy) [Przedstawiciel(-e): adwokaci Gian Michele Roberti i Alessandra Franchi]

Strona pozwana: Komisja

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji WE nr 08405 z dnia 11 sierpnia 2005 r. i decyzji uzupełniającej nr 08720 z dnia 23 sierpnia 2005 r.,

- posiłkowo orzeczenie na podstawie art. 241 WE o niezgodności z prawem i niemożności stosowania części B pkt 12 i części C pkt 2 arkusza nr 19 załącznika do decyzji Komisji 97/322/WE z dnia 23 kwietnia 1997 r.,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy udziału funduszu kapitału ryzyka w przedsiębiorstwie (Sys S.p.A) w celu umożliwienia mu inwestycji na obszarze kwalifikującym się w ramach celu 2. Investire Partecipazioni S.p.A wnosi w skardze do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 08405 z dnia 11 sierpnia 2005 r. zawierającej jej ostateczne stanowisko w sprawie korekty finansowej w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽¹⁾ w odniesieniu do działania 1.5 Jednolitego Dokumentu Programowego Piemont cel 2 (1997-1999) — fundusz kapitału ryzyka dla inwestycji w spółkę Sys S.p.A — i decyzji uzupełniającej nr 08720 z dnia 23 sierpnia 2005 r. Z obu tych decyzji wynika, że niekwalifikujący się wkład Wspólnoty wynosi 542 277,60 euro, co odpowiada wkładowi Wspólnoty w postaci udziału funduszu kapitału ryzyka w przedsiębiorstwie Sys.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- po pierwsze Komisja wydając zaskarżone decyzje popełniła oczywisty błąd w ocenie pod względem faktycznym i prawnym. Błędnie oceniła bowiem fakty dotyczące inwestycji w spółkę Sys S.p.A i błędnie zastosowała właściwe przepisy, a mianowicie w szczególności arkusz nr 19 dotyczący kwalifikacji wydatków w ramach funduszy strukturalnych „Zarządzanie finansami: fundusze kapitału ryzyka” załącznika do decyzji Komisji z dnia 23 kwietnia 1997 r.⁽²⁾ oraz art. 24 rozporządzenia nr 4253/88. W tym kontekście należy podkreślić, że spółka Sys podjęła działania, które były odpowiednie i przeznaczone jednoznacznie dla budowy sieci operacyjnej na obszarze celu 2.
- po drugie, wydając zaskarżone decyzje Komisja naruszyła zasadę należytego zarządzania finansami, o której mowa w art. 274 WE i art. 24 rozporządzenia nr 4253/88.
- posiłkowo na wypadek gdyby wykładnię odnośnej regulacji dokonaną przez Komisję należało uznać za prawidłową, skarżąca podnosi, że decyzje będące przedmiotem niniejszego postępowania stanowią w każdym razie naruszenie ogólnych zasad bezpieczeństwa prawnego, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności w odniesieniu do

zachowania i stanowisk przyjętych w okresie zarządzania Funduszem Piemontskim zarówno ze strony regionu Piemontu, jak też instytucji Wspólnoty, w przedmiocie wykładni spornej regulacji.

- ⁽¹⁾ rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1).
- ⁽²⁾ Decyzja 97/322/WE z dnia 23 kwietnia 1997 r. w sprawie zmiany decyzji dotyczących zatwierdzenia Wspólnotowych Ram Wsparcia, Jednolitych Dokumentów Programowych i programów w ramach Inicjatyw Wspólnotowych, wydanych w odniesieniu do Włoch (Dz.U. L 146 z 5.6.1997, str. 11).

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2005 r. — Philippe Combescot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-422/05)

(2006/C 22/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Combescot (Lecce, Włochy) [Przedstawiciel(-e): Alberto Maritati i Viola Messa, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 29 lipca 2004 r. uchylającej i zastępującej w tym samym czasie analogiczną decyzję z dnia 13 czerwca 2003 r. o przeniesieniu P. Combescota do siedziby w Brukseli
- stwierdzenie, że w związku z przyjęciem tego środka P. Combescot doznał krzywdy i uszczerbku na zdrowiu oraz w zakresie wizerunku, co miało poważny wpływ na jego równowagę psychiczną;